

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Παρ. 24-4-91
3-5-95

Το Εκκλησιαστικό Έτος που αρχίζει από τη 1^η Σεπτ. έχει διάφορες πορτές, που άλλες κινούνται ακίνητες και άλλες κινούνται. Ακίνητες είναι αυτές που πορτίζονται σε σταθερή ημερομηνία, όπως π.χ. το Μ. Βαβυλών ή τις κοίμησης της Θεοτόκου ή των Χριστών γεννηθών και άλλες οι πορτές χρονικά των Αγίων. Κινούμενες είναι αυτές που δεν πορτίζονται σε ώριμην και σταθερή ημερομηνία. Αυτό γίνεται γιατί ο κύκλος αυτών των πορτών εξαρτάται από το έργο Παύλου. Το Παύλο όμως, όπως ξέρουμε, είναι κινήσι πορτή. Η συμβαίνει; Η Εκκλησία μας υπέβλεπε με την Α' Οικουμενική Σύνοδο να πορτίζεται το Παύλο πάντοτε την πρώτη Κυριακή μετά την Πανσέληνο της εαρινής Ιουμείας. **Ιουμεία** γάρ το χρονικό σημείο που σήμερα είναι 1^η Ιουνίου με τη νύχτα. **Ιουμεία** έχουμε δύο: Μια την Άνοιξη - εαρινή Ιουμεία - και μια το φθινόπωρο - φθινοπωρινή Ιουμεία. Η πρώτη γίνεται την 21^η Μαρτίου και η 2^η την 23^η Σεπτεμβρίου. Επειδή η Πανσέληνος της εαρινής Ιουμείας δεν είναι σταθερή, σημαίνει ότι συμπίπτει πάντοτε την 1^η ή 2^η ημερομηνία, γι' αυτό το Παύλο πορτίζεται σε διαφορετική ημερομηνία κάθε χρόνο. Αφού πορτίσει το Παύλο είναι κινήσι πορτή, είναι φυσικό να είναι κινήσι και άλλες εκείνες οι πορτές που εξαρτώνται από αυτό. Οι πορτές αυτές αποτελούν τον κύκλο του Τριωδίου και τον κύκλο του Πεντηκοσταρίου. Για το Τριώδιο μιλήσαμε συνοδώς της Μείν. Λαζακάκης. Σήμερα θα μιλήσουμε για το **Πεντηκόστιο**. **Πεντηκόστιο** λέγεται το χειμερινό βιβλίο που περιέχει τις Ακολουθίες της Εκκλησίας μας που τελούνται στην περίοδο που αρχίζει από την Κυριακή του Παύλου και τελώνει την Κυριακή των Αγίων Πάντων. Κανονικά τέρμα της περιόδου του Πεντηκοστίου είναι η Κυριακή της Πεντηκοστής. Επειδή όμως η επομένη εβδομάδα είναι συνέχεια της πορτίσις του Πεντηκοστίου, το Σάββατο σε αυτής της εβδομάδας γίνεται η απόδοξη

της Πεντηκοστής, ήτληκε και η εβδομάδα αυτή στο Πεντηκοστήριο.
(Υπόψη ότι αυτή των εβδομάδων της Πεντηκοστής γίνεται κατά τους βεβαιογούς της Πάσχα.)

Είναι αξιοσημείωτο πως η λέξη Πεντηκοστήριο προέρχεται από τη λέξη Πεντηκοστή. Πεντηκοστή είναι ημέρα που έγινε η επιβολή του Αγίου Πνεύματος στους Αποστόλους του Χριστού, και λέγεται Πεντηκοστή, γιατί είναι ακριβώς πενήντα μέρες από το Πάσχα. Δηλαδή από το Πάσχα μέχρι την κήρυξη του Αγίου Πνεύματος με εξαίρεση πενήντα μέρες. Πεντηκοστή δε στην αρχαία Εκκλησία δεν γινόταν μόνο η τελετή των μέρα του χρονικού αυτού διαστήματος των πενήντα ημερών, αλλά και στόχευε το χρονικό αυτό διάστημα, όχι η περίοδος των πενήντα αυτών ημερών. Ηταν λοιπόν φυσικό να ονομασθεί Πεντηκοστήριο το βιβλίο που περιλάμβανε τις εφεξής Ακοχουσίες της Πεντηκοστής, δηλ. όχι αυτή τη χρονική περίοδο των πενήντα ημερών.

Η μορφή της Πεντηκοστής υπήρχε και στα Ιουδαϊκά νομοθετημένα από τον Δεκάλογό Μωϋσή και εθεωρείτο μία από τις μεγαλύτερες μορφές. Ονομαζόταν και "Εορτή εβδομάδων" (Εξόδος ρδ' 22), καθώς και "Εορτή δευτέρων πεντηκοστήτων" (Εξόδος κχ' 16). Η σημασία της ήταν διπλή. Πρωτύτερα αποτελούσε ανάμνηση της παράδοσης των Πραξών του Νόμου από το Θεό στο Μωϋσή στο όρος Σινά, που έγινε πενήντα μέρες μετά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο. και δεύτερα "Επίσημη" επέφτε μαζί με την εποχή του Δευτέρου, αποτελούσε έκφραση ωχαρστίων στο Θεό για τη συκοφαντία των προφάντων της γης. Η αυτό μαχίστα και προσβέρονταν ως τιμωρία στο Θεό τα πρωτόφρονημένα χωνήματα. Προτάζονταν την Πεντηκοστή ημέρα από τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα (Αριθμοί κχ' 15 κ.ε. Δεύτερ. λβτ' 9 κ.ε.), γι αυτό και λέγεται Πεντηκοστή.

Η γένη Πάτρυ είναι Εβραϊκή και σημαίνει τη διαβάση, το πέρασμα.
 Όταν ο Αβραάμ εκότωσε τα πρωτότοκα των Αιγυπτίων, πέρασε μπρο-
 στα από τα Εβραϊκά επίτια, χωρίς να μητρήσει με τον εβραϊκό και να
 εκότωση τα παιδιά των Εβραίων, εάν σημαίνει - επιπέδιο ήταν
 το αίμα του άμνο-θνήου που διεδάμτικε με το οποίο είχαν
 βαμμε το υπέρθυρο και τα παραθύρες της πόρτας, από το πάλι
 γένη των κίβρα της πόρτας. Οι Εβραίοι έχουν την πορτή
 του Πάτρυ σε ανακωστήση από το πέρασμα, όπως και
 το άλλο γεγονός της διαβάσης της Ερυνόου και της αβραάμ και
 τα άλλα θαυματουργικά γεγονότα και της σωτηρίας τους από
 τη δουλεία του Φαραώ. Άλλα τα γεγονότα αυτά ήταν
 ταύτοχρονα και τύπος άλλων γεγονότων και συμπτών
 πραγμάτων και γεγονότων. Αιγυπτίος είναι η **αμαρτία**
 και ο **Φαραώ**, ο **Διάβολος**. Ο Κύριος μας, ο Αβ-
 νός του Θεού, που κατέβηκε από τον ουρανό στη γη
 και σταυρώθηκε και τάφηκε και αναστήθηκε, μας
 έβωσε από τη δουλεία της αμαρτίας και μας πέρα-
 σε από τη χώρα της πικρής δουλείας μας στην
4 ανθοποιον νομην 4 πως γενε οι πατερες τη εκκλησιας
 ανακη στις οσαντες κολλες της πνευματικης
 ζωης, και ενταυτε εξαντωσαν εκδο μας διαβολο.
4 κατημεγε τον το κρατος έχοντα τον θανατου τουττι
των διαβολων και απηλασε παντα υμιας εβοι σοβωδα-
υτου δια παντος τουτην ανοχοι ημιας δουλειας
(εβε). Αυτό το πέρασμα, αυτήν τη διαβάση πορτή-
 λουμε τώρα. Τη διαβάση από την ανοχή της αμαρτίας
 στη δικαιοσύνη, από τα έργα του σκοτους στην αρετή,
 από την κατάρτη στην ελπίδα, από τη σφαγή στην
 εφραφεία, από το θάνατο στην ζωή, από τη γη στον ου-
 ρανό. **4 εκ γαρ θανατου προς ζωην και εκ γης προς ου-**

Η Εύτη η Κυριακή τῶν Μυροβίων. Ἡ Τετάρτη ἡ Κυριακή τῶν Παράκλητων. Ἡ
 Πέμπτη ἡ Κυριακή τῶν Σαφεινῶν. Ἡ ἕκτη ἡ Κυριακή τῶν Ἱεροῶν.
 Ἡ ἑβδομῆ ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν Ἀπὸ Νίκαια Ἁγῶν Οἰκονο-
 μων τῶν Συνόδων. Ἡ ὄγδοη τῶν Τριτηκοβίων. Ἡ ἕκτη καὶ ἑξήντα
 ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων. Σὺν διαστήματι τῶν Κυριακῶν
 αὐτῶν παρεμβαλλομένη ἡ θεολογικὴ πορεία τῶν Συνόδων καὶ
 τῶν τῶν Παράκλητων τῶν Διακρινόντων ~~ἁγίων~~ ^{ἐπισκόπων} τῶν
 ἐκκλησιῶν τῶν Ναῶν τῶν Ἱεραρχῶν, δεξιότης ἡμῶν καὶ θεολογικῶ-
 ρος τῶν Συνόδων τῶν τῶν, ἐπὶ δὲ καὶ ἕτεραν ποιοῦμεθα τὴν ἐν
 τούτῳ τελεθῆσαν ἱεραρχικὴν ἀντιλήψιν τῶν παρὰ τῶν θεολογικῶν.
 καὶ τοῦ δεξιότητος πορτῆς τῶν μεθυστικῶν τῶν Τετα-
 ρτη τῶν ἑβδομάδων τῶν Παράκλητων (κατὰ τὴν ἰδέαν) ἡ ἀντι-
 ἄμνη τῶν ἁγίων τῶν Πέμπτη τῶν Ἀναρχημάτων, ἡ ἀντι-
 ἄμνη τῶν ἁγίων Ἀναρχημάτων ἡ τῶν ἁγίων Τριτηκοβίων.

Ἀπὸ τῶν Κυριακῶν τῶν Πατέρων μέχρι τῶν Τριτηκοβίων, εἰς
 ἐκκλήσια διαδίδονται ἀποστολικὲς περικότητες ἀπὸ τῶν Πάτερων
 τῶν Ἀποστόλων, καὶ μαρτυρικὲς περικότητες ἀπὸ τῶν ἁγίων
 τῶν ἑξαποστόλων.